

En saadan Udtalelse aabenbarer for mig et rædsomt Svælg, og i det Øjeblik den højtærede Justitsminister udtalte de Ord, tænkte jeg mig: Hvilke frygtelige Konsekvenser vil der dog ikke kunne flyde ikke blot af disse Ord og af den Mands Handlinger, som udtalte Ordene, men ogsaa i al Almindelighed af denne Tilladelse — ja, jeg havde nær sagt den Opfordring, som den højtærede Justitsminister fra denne Talerstol i denne Morgenstund har givet Embedsmænd og Slyngler til at søge en Slags Beskyttelse i Krænkelsen af Hemmeligheder, i Tillid til, at den højtærede Justitsminister har den Opfattelse . . .

Formanden: Det ærede Medlem er ganske uberettiget til at bruge saadanne Ord.

H. P. Hansen (Randers Amt): Hvis jeg er uberettiget dertil, Hr. Formand, maa jeg beklage, at jeg har brugt dem.

Formanden: Det er ogsaa beklageligt.

H. P. Hansen (Randers Amt): Ja, men Aarsagen til, at jeg brugte dem, var jo den Følelse, som disse Ord af Justitsministeren indgød mig. Har jeg maaske talt lidt for stærkt om den højtærede Justitsminister, saa maa jeg bede Tinget og den højtærede Formand om Undskyldning for dette. Thi disse Ord aabenbarede, som jeg sagde, for mig en gabende Afgrund — ja, jeg tør ikke sige, hvad jeg synes burde siges, og maa derfor nøjes med at sige gabende Afgrund — hvori jeg skimtede alle mulige forfærdelige Ting. Thi se, Sagen er jo den, at naar man er kommet saa vidt, som den højtærede Justitsminister i denne Morgenstund har aabenbaret at være kommet, og den højtærede Justitsminister samtidig beklæder Justitsministerembedet og antagelig i nogen Tid endnu desværre vil komme til at beklæde dette Embede, og naar vi dertil er klare over, hvilke frygtelige Tider vi gennemlever, og navnlig naar vi ser paa det, der sker, ja, jeg kan gerne sige det, der skete i Gaar, og det, jeg ved vil ske i Dag, naar Arbejdsløshedsudvalget endelig skal dokumentere den fuldstændige Umulighed af at komme til Enighed, og naar man gennemtænker de Konsekvenser,

der kan følge af, at de Partier, der i Øjeblikket har den politiske Magt her i Landet, gennemfører en Lov ganske efter deres eget Forgodtbefindende uden noget som helst Hensyn til sociale Ønsker og Retfærdighedskrav, saa siger jeg, at med den Udsigt til, at vi her i Landet kan komme til at staa overfor ubehagelige Ting med en Mand til Justitsminister som den nuværende Justitsminister, er det for mig ganske forfærdeligt. Den højtærede Justitsminister sagde, da han havde Ordet og udtalte de Ord, jeg her altsaa har kommenteret, vendt mod Tingets Medlemmer: „Ja, de Herrer ler, saa ved jeg, at de savner Argumenter“. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det ligger jo ikke saa langt tilbage i Tiden, at vi ikke kan huske det, at der i Rigsdagen — ikke i denne Sal, men i den gamle — var nogle, der lo, naar Justitsministeren havde Ordet, men deres Latter forvandlede sig til Sorg, og uden at jeg naturligvis paa nogen Maade vil sammenligne den daværende Justitsminister og hans Historier med den nuværende Justitsminister, vil jeg dog alligevel sige, at i det Venskabsforhold, jeg har staaet i til den højtærede Justitsminister — for det erkender jeg ganske aabent, at jeg har staaet i Venskabsforhold til den højtærede Justitsminister —, har det ofte været mig pinligt at maatte høre af Medlemmer i denne Forsamling, tilhørende mit Parti og det radikale Parti, ikke at de bebrejdede mig, at jeg var den nuværende Justitsministers gode Ven — det maatte de finde sig i, selv om det var dem ubehageligt, de maatte ogsaa finde sig i, at jeg en enkelt Gang officielt her fra denne Talerstol forsvarede Ministeren, og de maatte finde sig i, at jeg privat altid forsvarede ham —, men det, som jeg siger var meget pinligt, var, naar Medlemmer af mit eget Parti og det radikale Parti i dybeste Alvor uden nogen politisk Baggrund — hvilken skulde den Baggrund da ogsaa være, naar de staa og taler til mig privat? — udtalte, at de i høj Grad tvivlede om den højtærede Justitsministers mentale Tilstand. Jeg siger, det var meget pinligt, fordi jeg erkender, at jeg har haft uhyre meget tilovers for den højtærede Justitsminister, jeg har rost mig af at være den højtærede Justitsministers Ven, og enhver